

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: IУо-260/2018
09.12. 2019. године
Београд

СКУПШТИНА АП ВОЈВОДИНЕ
НОВИ САД

Примљено:	23-12-2019	
Орг. јед.	Број	Прилог
АОН	00-1/2019-01	

Уставни суд, Мало веће, у саставу: судија Мирослав Николић, председник Већа и судије др Наташа Плавшић и др Милан Шкулић, чланови Већа, на основу члана 167. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, на седници Већа одржаној 5. децембра 2019. године, донео је

З А К Љ У Ч А К

Одбацује се иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости Покрајинске скупштинске одлуке о утврђивању и свечаном обележавању датума од покрајинског значаја („Службени лист АПВ“, број 29/18).

Образложење

Уставном суду је поднета иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости општег акта наведеног у изреци. Подносилац иницијативе наводи да оспорена Покрајинска скупштинска одлука није у сагласности са Уставом и законом „из материјалних разлога (јер је донета од стране ненадлежног органа) и из формалних разлога (јер садржи неуставна и незаконита решења)“. Иницијатор сматра да Скупштина АП Војводине није надлежна да оспореним општим актом уређује питање утврђивања и свечаног обележавања датума од покрајинског значаја јер то питање, сагласно одредбама члана 177. Устава, није законом одређено као „питање од покрајинског значаја“, нити је уређење тог питања предвиђено у оквиру надлежности аутономне покрајине, утврђеној одредбама члана 183. Устава. Иницијатор критикује сваки од датума предвиђених оспореном Покрајинском скупштинском одлуком при чему, поред осталог, наводи да Закон о државним и другим празницима у Републици Србији не познаје појам „датуми“, нити те датуме предвиђа као државне или друге празнике који се празнују у Републици Србији, као и да је Међународни дан људских права који је установила Скупштина Организације уједињених нација међународни празник, те да не може бити датум од „само покрајинског значаја“. Иницијатор, такође, критикује решења о празницима националних мањина, сматрајући да су та решења већ предвиђена Законом о заштити права и слобода националних мањина и Законом о националним саветима националних мањина.

Доносилац оспореног општег акта у одговору, поред осталог, наводи: да датуми предвиђени оспореном Одлуком представљају обележје идентитета територијалне политичке заједнице, знак препознатљивости и један од симбола данашње Аутономне покрајине Војводине, чије је утврђивање и коришћење, сагласно члану 183. став 4. Устава, у надлежности аутономне покрајине; да је обележавање Међународног дана људских права и стално

подсећање на начела једнакости и равноправности свих људи, која су предвиђена Универзалном декларацијом о људским правима, уз истовремено истицање да су људска права универзална и да не зависе од националне, идеолошке, социјалне, културне и друге припадности, од посебног значаја за Аутономну покрајину Војводине чија је једна од главних карактеристика мултинационалност; да је оспореном Одлуком, сагласно одредбама Статута Аутономне покрајине Војводине, прописано да ће се поводом датума од покрајинског значаја додељивати награде и признања правним и физичким лицима за значајна остварења у различитим областима, као и да ће се свечано обележавати празници националних мањина – националних заједница чији су језици у службеној употреби у раду органа Аутономне покрајине Војводине, а који су утврђени у складу са законом којим се уређује заштита права и слобода националних мањина.

У спроведеном претходном поступку, Уставни суд је констатовао да је оспорену Покрајинску скупштинску одлуку донела Скупштина Аутономне покрајине Војводине, на седници одржаној 19. јуна 2018. године, на основу члана 31. алинеје друга и деветнаеста Статута Аутономне покрајине Војводине („Службени лист АПВ“, број 20/14). Оспореном Покрајинском скупштинском одлуком, која је ступила на снагу 28. јуна 2018. године, утврђени су поједини датуми који се као датуми од покрајинског значаја свечано обележавају у Аутономној покрајини Војводини (у даљем тексту: АП Војводина) (члан 1.). Оспореним актом је, такође, прописано: да АП Војводина, поводом датума од покрајинског значаја, додељује награде и друга јавна признања правним и физичким лицима за значајна остварења у области културе, уметности, образовања, науке, привреде, спорта и у области људских и мањинских права и равноправности полова, а да се награде и признања АП Војводине установљавају посебном одлуком (члан 2.); да националне мањине, односно националне заједнице које живе на територији АП Војводине, а чији су језици у службеној употреби у раду органа АП Војводине, утврђују и обележавају своје празнике у складу са одредбама закона којим се уређује положај националних савета националних мањина и заштита права и слобода националних мањина и таксативно се набрајају ти празници (члан 3.); да се о обележавању утврђених датума старају надлежни покрајински органи, односно национални савети националних мањина (члан 4.); да ће Скупштина Аутономне покрајине Војводине донети акт којим се установљавају награде и признања АП Војводине у року од 60 дана од дана ступања на снагу ове покрајинске скупштинске одлуке (члан 5.) и ступање на снагу те одлуке (члан 6.).

Разматрајући наводе иницијативе, Уставни суд је пошао од положаја и надлежности аутономне покрајине утврђених Уставом, као и од међусобног односа органа Републике, територијалне аутономије и јединица локалне самоуправе предвиђеног законима којима се уређују питања од значаја за решавање у овом уставносудском предмету. Уставом је, између осталог, утврђено: да је државна власт ограничена правом грађана на покрајинску аутономију и локалну самоуправу и да право грађана на покрајинску аутономију и локалну самоуправу подлеже само надзору уставности и законитости (члан 12.); да су јединице локалне самоуправе надлежне у питањима која се на сврсисходан начин могу остваривати унутар јединице локалне самоуправе, а аутономне покрајине у питањима која се на сврсисходан начин могу остваривати унутар аутономне покрајине, у којима није надлежна Република Србија, а која су питања од републичког, покрајинског и локалног значаја да се одређује законом (члан 177.); да аутономне покрајине, у складу са Уставом и

статутом аутономне покрајине, а јединице локалне самоуправе, у складу са Уставом и законом, самостално прописују уређење и надлежност својих органа и јавних служби (члан 179.); да је скупштина највиши орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе (члан 180. став 1.); да аутономне покрајине, у складу са Уставом и својим статутом, уређују надлежност, избор, организацију и рад органа и служби које оснивају, да аутономне покрајине, у складу са законом, уређују питања од покрајинског значаја у области: 1. просторног планирања и развоја, 2. пољопривреде, водопривреде, шумарства, лова, риболова, туризма, угоститељства, бања и лечилишта, заштите животне средине, индустрије и занатства, друмског, речног и железничког саобраћаја и уређивања путева, приређивања сајмова и других привредних манифестација, 3. просвете, спорта, културе, здравствене и социјалне заштите и јавног информисања на покрајинском нивоу, да се аутономне покрајине старају о остваривању људских и мањинских права, у складу са законом, да аутономне покрајине утврђују симболе покрајине и начин њиховог коришћења (члан 183. ст. 1. до 4.); да о питањима из своје надлежности аутономна покрајина доноси одлуке и друга општа акта (члан 185. став 3.).

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник РС“, бр. 99/09 и 67/12 – Одлука УС), којим се утврђују надлежности Аутономне покрајине Војводине (у даљем тексту: АП Војводина) и уређују друга питања од значаја за положај АП Војводине (члан 1.), прописано је: да питања од покрајинског значаја АП Војводина уређује својим актима, у областима које су у складу са Уставом у надлежности АП Војводине, да се ови акти доносе у складу са Уставом, потврђеним међународним уговорима, законом и Статутом АП Војводине (члан 9. ст. 1. и 2.); да АП Војводина, преко својих органа, у области културе, у складу са законом, утврђује награде и уређује начин и поступак њихове доделе за подстицај културног стваралаштва у појединим областима културе, односно за посебан допринос у области културног стваралаштва (члан 41. тачка 6)); да АП Војводина, преко својих органа, у области локалне самоуправе, у складу са законом, даје претходну сагласност скупштини јединице локалне самоуправе на територији АП Војводине, приликом утврђивања празника и одлучивања о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији јединице локалне самоуправе и да се ови послови врше као поверени (члан 73. став 1. тачка 3) и став 2.). Законом о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07, 83/14 – др. закон, 101/16 – др. закон и 47/18) је прописано: да јединица локалне самоуправе може имати своје симболе и празник, у складу са законом и статутом (члан 14.); да органи Републике и територијалне аутономије врше надзор над законитошћу рада и аката органа јединице локалне самоуправе, у складу с Уставом и законом и да је надлежан орган јединице локалне самоуправе дужан да органу Републике, односно аутономне покрајине, који врши надзор над законитошћу рада и аката јединице локалне самоуправе, благовремено достави тражене податке, списе и исправе (члан 78. ст. 2. и 3.). Статутом Аутономне покрајине Војводине („Службени лист АПВ“, број 20/14) је предвиђено: да АП Војводина утврђује своје симболе и начин њиховог коришћења на основу Устава (члан 9. став 1.); да АП Војводина путем својих органа доноси покрајинске скупштинске одлуке и друге опште акте којима уређује питања од покрајинског значаја, у складу са законом, да установљава покрајинска признања и награде физичким и правним лицима и уређује друга питања од покрајинског значаја у складу са законом и Статутом (члан 25. алинеје друга, шеснаеста и седамнаеста); да Скупштина доноси

покрајинске скупштинске одлуке, резолуције, декларације, препоруке, закључке и друге акте и врши друге послове одређене законом и Статутом (члан 31. алинеје друга и деветнаеста).

Полазећи од наведених одредаба Устава, закона и Статута Аутономне покрајине Војводине, а крећући се у оквиру навода и разлога иницијативе, Уставни суд је оценио да је Скупштина Аутономне покрајине Војводине оспорену Покрајинску скупштинску одлуку донела у складу са уставним овлашћењем и законом предвиђеном надлежношћу имајући у виду да је предмет оспореног општег акта уређење питања од покрајинског значаја из области културе и остваривања људских права и права припадника националних мањина на употребу националних симбола, знамења и празника на подручју аутономне покрајине, као и надлежности покрајинских органа у вези са спровођењем оспорене Одлуке. Поред тога, Уставни суд указује да је у надлежности аутономне покрајине и утврђивање симбола покрајине и начина њиховог коришћења, као и вршење надзора над законитошћу рада и аката органа јединице локалне самоуправе, који се огледа, између осталог, у давању претходне сагласности скупштини јединице локалне самоуправе на територији Аутономне покрајине Војводине приликом утврђивања празника. Уставни суд је, такође, оценио да се одредбе Покрајинске скупштинске одлуке којима се у Аутономној покрајини Војводине утврђују и свечано обележавају датуми од покрајинског значаја поводом којих се додељују награде и признања лицима за значајна остварења у областима за које је надлежна аутономна покрајина и уређују питања обележавања празника националних мањина, односно националних заједница које живе на територији Аутономне покрајине Војводине, не могу довести у правну везу са одредбама Закона о државним и другим празницима у Републици Србији („Службени гласник РС“, бр. 43/01, 101/07 и 92/11) којима се уређују државни празници Републике Србије и празновање верских празника у Републици Србије, нити су у супротности са одредбама Закона о заштити права и слобода националних мањина („Службени лист СРЈ“, број 11/02 и „Службени гласник РС“, бр. 72/09 – др. закон, 97/13 – Одлука УС и 47/18) и Закона о националним саветима националних мањина („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 20/14 – Одлука УС, 55/14 и 47/18) којима се уређују начин остваривања индивидуалних и колективних права зајемчених припадницима националних мањина и правни положај и овлашћења националних савета националних мањина.

Имајући у виду наведено, Уставни суд је поднету иницијативу одбацио, сагласно одредби члана 36. став 1. тачка 5) Закона о Уставном суду („Службени гласник“ РС, бр. 109/07, 99/11, 18/13 – Одлука УС, 40/15 – др. закон и 103/15), јер је оценио да је очигледно неоснована.

Сагласно изнетом, Уставни суд је, на основу одредаба члана 42в став 1. тачка 2) и члана 47. став 2. Закона о Уставном суду, донео Закључак као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
СУДИЈА
Мирослав Николић, с.р.

За тачност отправка:

Р.М.

4585019.0159.28/1